

בתי המשפט

עמה01/001100		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
תאריך: 24/05/2006		בפני: שופט: אלטוביה מגן	

בעניין: **מ. ליפמן ייצוא ושווק בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר מליסדורף
המערערת

נגד

פקיד שומה תל-אביב-יפו 3
ע"י ב"כ עו"ד דה שליט, פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
המשיב

נוכחים: שלא בנוכחות הצדדים

פסק דין

עניינו של ערעור זה הוא שומה לפי מיטב שפיטה שהוציא המשיב למערערת לשנים 1994-1995. המערערת תוקפת את אופן עריכת השומה. המערערת היא חברה אשר בשנות המס שבערעור עסקה ביבוא ושיווק בדים וילונות וייצור וילונות. המערערת הפסיקה את פעילותה לאחר השנים בשומה כשהפעילות הועברה על ידי מנהלה ובעליה, מר בנימין ליפמן לחברת "סי. בי. ליפמן בע"מ". המשיב פסל את ספרי המערערת לשנים שבערעור בשל ליקויים מהותיים ובהתאם לסעיף 130(ג) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן – הפקודה). המערערת הגישה ערר על החלטה זו אך זה נדחה על ידי הוועדה לקבילות פנקסים ביום 17.9.2000. המשיב הוסיף למחזורי המערערת סכומים של 1,846,560 ₪ ו- 2,439,432 ₪ לשנים 1994 ו 1995 בהתאמה. שומת המשיב נומקה בכך כי הכנסות המערערת הינן בלתי סבירות וזאת בהתייחס לאחוזי הרווח הגולמי העולים מדו"חות המערערת, 11.91% ו 14.05% לשנת 1994 ולשנת 1995 בהתאמה. סכומי התוספת למחזור חושבו על בסיס שיעור רווח גולמי של 35% אשר התבסס על תדריך כלכלי לענף שהוכן על ידי המחלקה הכלכלית של רשות המסים.

עיקרי טענות המערערת

- 1.1. למערערת לא ניתן, על ידי המשיב, זמן מספיק להיערך ולהכין את החומר אשר יגבה את טענותיה קודם הוצאת הצו.
- 2.2. המשיב לא ערך בדיקה של הרווח הגולמי העולה מתוך ספרי המערערת ולא ערך בדיקות מעמיקות בספריה אשר היו יכולות להניב תוצאה שונה מזו שהגיע אליה.
- 3.3. העסקים אליהם השווה המשיב את המערערת אינם דומים לה בהיקפם ומהותם בעוד עסקים דומים לא נבחנו על ידי המשיב לצורך ההשוואה.
- 4.4. התדריך הכלכלי מבוסס על שיחות עם בעלי עסקים בענף ללא שנעשה ניתוח מעמיק של העסקים הדומים שהמידע לגביהם שימש חומר הגלם לבניית התדריך. עיקרו השוק הקמעונאי שאינו הולם את תיאורה של המערערת.
- 5.5. השימוש בתדריך נעשה באופן שרירותי מבלי להתאימו לנתוני המערערת. המשיב התעלם מהשפעת שינויים בשיעורי המכס על טקסטיל מיובא בתקופה הרלבנטית לשנות המס שבערעור. לשיעור המכס השפעה ישירה על שיעור הרווח. להצפת השוק בסחורה זולה מיובאת יש השלכה ישירה על הרווחיות.

עיקרי עמדת המשיב

- 1.1. הן בשלב השומתי והן לאחריו עד למועד הדיון ובמהלכו, לא הציגה המערערת נתונים מטעמה המגבים את עמדתה או הסותרים את עמדת המשיב.
- 2.2. בהעדר נתונים, בספרים פסולים בשל ליקויים מהותיים, לא נותר למשיב אלא לשער את שיעור הרווח הגולמי בדרך של היקש מתוך התדריך הענפי.
- 3.3. לא ניתן היה לחלץ מידע בקשר עם הרווח הגולמי מתוך חשבונות המערערת.
- 4.4. דרך בניית השומה הינה סבירה ותואמת את נתוני הענף.
- 5.5. התדריך הכלכלי ראוי כי יוקש ממנו לגבי המערערת, עומד הוא בביקורת כלכלית שכלל לא הוצגה על ידי המערערת ונערך כשורה.
- 6.6. יישום התדריך לגבי המערערת נעשה כראוי ולא באופן שרירותי מה גם שבבדיקה של עסקים דומים נמצא רווח גולמי מקורב לזה שקבע המשיב בעסקה של המערערת.

דיון

אין חולק כי ספרי המערערת הוחזרו לידיה בהמשך להחלטת הועדה לקבילות פנקסים על מנת לאפשר לה לשחזר את תנועת המלאי. בשל כך נמנעה מהמשיב, בשלב עובר לקביעת הצווים היכולת לנסות ולדלות מידע מתוך אילו. אולם לאור עמדת המשיב כי

נכון הוא להמשיך ולקבל מידע מאת המערערת בכל שלב , גם לאחר הוצאת הצווים, וכאשר מידע כזה לא נמסר, הרי שהעובדה כי הספרים היו בידי המערערת והיא לא דלתה מתוכם נתונים וראיות הסותרים את עמדת המשיב, עובדה זו פועלת לחובתה. במהלך שלב ב' בהליך השומתי, קרי שלב הטיפול בהשגה, לא הגישה המערערת נתונים המגבים את עמדתה. בשל המועדים הקבועים בפקודה, המשיב נאלץ להוציא צווים בהעדר נתונים מאת המערערת ועל סמך מיטב השפיטה. המשיב הבהיר כי הוא נכון לקבל נתונים מאת המערערת גם לאחר הוצאת הצווים (ראה תרשומת מש/4) תוך שישקול בחיוב מתן הסכמתו להארכת מועד להגשת הודעת הערעור. ממש/4 עולה כי מייצגה של המערערת טען כי ידרשו אך שלשה חודשים להתמודד "עם הטענות לחוסר במלאי ולאחוז הרווח". פרטיכל דיון זה הוא מיום 15.2.2001. לא הוצגו בפני המשיב מאותו מועד נתונים כאמור. המערערת אישרה בפני הועדה לקבילות פנקסים כי שחזור תנועות המלאי הוא משימה הדורשת עבודה של חודשים (ראה החלטת הועדה שצורפה להודעה המפרשת את נימוקי השומה בעמ' 6). שחזור ומעקב אחרי סחורה ספציפית שנרכשה ולימים נמכרה יכול היה להיעשות רק באופן חלקי , כך משום שבחלק מן החשבונות אין תיאור הסחורה הנרכשת למשל לפי סוגי בדים אלא נרשם מחיר כולל (ראה לדוגמא מקבץ חשבונות - מש/1). במלים אחרות לא ניתן היה לדעת מה מחיר הרכישה של מוצר שנמכר ועל כן לא ניתן לחלץ את הרווח הגולמי הקונקרטי (ראה גם עמ' 11 לפרטיכל הדיון עדות המפקח, עורך השומה). במצב דברים זה כבר נקבע כי התדריך הינו אמצעי חלופי לבניית השומה :

"התחשיב הוא אמצעי חלופי שהשימוש בו נדרש כתוצאה מהעדרם של חשבונות מסודרים שעל פיהם ניתן היה לערוך שומה מדויקת, אמצעי זה בנוי על אומדנות וצופה את המצוי והממוצע ובהכרח יהיה מי שיימצא מקופח על ידו אולם לזה האחרון אין להלין אלא על עצמו שלא ניהל ספרים כחוק" (ע"א 88/83 99/83 ב. קידרון נ. פקיד שומה גוש דן, פד"א טו 265, 268)

ספרי המערערת נפסלו בשל ליקויים מהותיים, כקביעת הועדה לקבילות פנקסים (עמ' 6 להחלטה). הצווים הוצאו בספרים פסולים. הלכה היא כי בהעדר נתונים מוצקים מתוך הספרים, פקיד השומה רשאי להניח הנחות ולשער השערות בבסיס שומתו ואל לו לבית המשפט להחליף שקול דעתו בשקול דעת פקיד השומה :

" נישום שספריו נפסלו ונערכה לו שומה לפי מיטב השפיטה עליו הראיה כי "למיטב שפיטתו של פקיד השומה חסר היה "הטיב" או חסרה הייתה "השפיטה", כדברי השופט ח. כהן (כתוארו אז) בד.ג. 14/65 פיינר נ' פקיד השומה פד"י כ' (1) 533, 537. הנטל הרובץ על נישום כזה כבד הוא כי

"... לא נשאר לשופט אלא לאשר את השומה, בלתי אם יעלה בידי הנישום להוקיעה כשרירותית או כמופרכת מעיקרה או למשל כבנויה על הנחות של עובדות או משפט המוטעות ביסודן". (מדברי השופט ויתקון בע"א 62/58 **פקיד השומה נ' כץ** פד"י י"ג (1) 166, 167 וראה גם ע"א 42/84 **גרינברג נ' פקיד השומה רחובות** פד"י מ"א (3) 57, 58; ע"א 112/86 **מנהל מס ערך מוסף נ' חכים** פד"י מ"ה (2) 838).

כשפקיד השומה רשאי להשתמש במיטב שפיטתו, אין הוא חייב להוכיח בראיות מדויקות ששומתו מדויקת (שם). הוא חייב בעריכת שומה סבירה, אך בהעדר בסיס מוצק להערכת הכנסתו של נישום שספריו נפסלו, לא יתערב בית המשפט בשומה, אפילו אין פקיד השומה יכול לבססן על ראיות העומדות במבחן (ראה ע"א 352/86 **פקיד השומה נ' אורן** פד"י מ"ד (2) 554).

הגיונם של הדברים הוא בבקאותו ומומחיותו של פקיד השומה וסגל העובדים שלו שזו מלאכתם ובכך הם מתמחים ומנוסים. אומדנתם אינה לכן אומדנה עיוורת לגמרי. מטעם זה גם באותם מקרים שבהם אין למשיב כל קנה מידה מנחה והוא נאלץ לפעול לפי ניחוש והשערה, לא יבוא בית המשפט להמיר את ניחושו ושיקול דעתו של פקיד השומה בניחושו ובשיקול דעתו שלו (ראה דעת הרוב בד.נ. 14/65 הני"ל; ע"א 98/65 **היועץ המשפטי נ' לויטר** פד"י י"א (1) 465, 467; ע"א 42/84 הני"ל; ע"א 720/89 **מטר נ' מנהל מס ערך מוסף** (טרם פורסם)).

הנטל הרובץ על נישום שספריו נפסלו קשה להרימו. לא די לו שיעלה טענות בלבד בדבר שרירות או הגזמה של פקיד השומה. עליו להתבסס על ראיות אובייקטיביות של ממש. ולא די לכך בעדותו בלבד, שהרי משנפסלו ספריו אין הוא יכול עוד להבנות מכך שבית המשפט יאמין לכל הצהרותיו (ראה ע"א 352/86 הני"ל; ע"א 434/87 **שעיה נ' מנהל מס ערך מוסף** פד"י מ"ד (4) 841; ע"א 112/86 הני"ל). " (ע"א 731/88, **יעקב בוכמן נ' פקיד שומה תל-אביב**. מיסים 4/1 עמ' ה-3, עמ' 67).

ניר העבודה שערך המשיב בהתבסס על דוחות המערערת (מש/9) מעיד כי המערערת דיווחה על אחוזי רווח גולמי נמוכים. המשיב סבר כי אחוזים אילו אינם סבירים ובחן אותם הן בהשוואה לתדריך הכלכלי וכבקרה עצמית, בהשוואה לעסקים דומים אחרים.

בהעדר דרך לבנות השומה מתוך דו"חות המערערת ונתונים שמסרה או ליתר דיוק לא מסרה, בחר המפקח לבנות השומה בהתבסס על התדריך הכלכלי הענפי ולקחת ממנו את שיעור הרווח הגולמי המקובל לעסק מסוג עסקה של המערערת. המערערת לא הציגה חישוב אחר לזה שערך המשיב או ניתוח ענפי שונה. המערערת בחרה לתקוף את התדריך בלא שהיא מעגנת תקיפה זו למצער, בחוות דעת מטעמה. עלות המכר נלקחה מתוך ספרי המערערת. נערך גילום של נתון זה בדרך אריתמטית פשוטה בשיעור רווח גולמי של 35% ובהסתמך על התדריך האמור (טבלה בעמ' 10 למש/8) וכך חושב המחזור.

בהעדר נתונים, הלכה היא כי השימוש בתדריך הכלכלי הענפי או תדריך קרוב לתחום העיסוק, הינו אמצעי בלתי פסול לבניית השומה. המבקש לסתור החישוב או ממצאי התדריך צריך להמציא נתונים אובייקטיביים בקשר עם כך ואם לא עשה כן, לא בשלב ניהול הספרים באופן פסול ולא לאחר מכן בשלב השומתי ולמצער קודם מועד הדיון ובדיון עצמו, אין לו להלין אלא על עצמו ועל בית המשפט לאשר את השומה לפי מיטב השפיטה. ראה עניין קדרון הנ"ל, הלכת בוכמן, וכן עניין רוזנשטוק :

" ברור הוא כי בנסיבות דכאן לא רק כי חפשי היה המשיב לערוך השומה לפי מיטב שפיטתו - אלא זו הייתה למעשה האפשרות היחידה, ובהפעילו מיטב שפיטתו הוא לא פעל באורח שרירותי אלא התבסס על תחשיב של ענף הקרוב ביותר לעיסוקו של המערער שרק לגבי חלק העבודות אין בו זהות מוחלטת, וככל שקיים שוני מסויים - הוא דווקא לטובת המערער; טענה סתמית כי ניתן גם לערוך חישוב אחר, אין בה כדי לגרום להתערבותו של בית המשפט - מה עוד ששום ראיה של מומחה לא באה כדי לשכנע כי חישוב אחר עדיף על זה עליו התבסס המשיב, והמערער לא עמד בחובת הראיה המוטלת עליו לפי סעיף 155 לפקודה." (ע"א 435/78, י. רוזנשטוק נ' פקיד שומה רחובות. פד"א י"ב עמ' 91 (פיסקה 6))

מתחם התערבות בית המשפט בשקול דעתו של המשיב, בנסיבות אילו, מוגבל. על בית המשפט לבחון האם השומה שנערכה על פי מיטב השפיטה, היא בלתי סבירה במובן זה שהאומדנה חורגת מאמות מידה סבירות. אי סבירות כאמור יכולה להילמד בן השאר באם התדריך הכלכלי פגום, אם יישומו הותאם שלא כהלכה לנישום הקונקרטי, אם התחשיב שנערך בהמשך לכך נגוע בטעות יסודית ולבסוף האם בסופו של דבר התוצאה שאליה הגיע המשיב חורגת מהותית, כאשר היא נבחנת על רקע תוצאות עסקיות של עסקים דומים.

על דרך הכנת התדריך הכלכלי (מש/8) העיד הכלכלן מטעם המשיב מר שמואל ויינשטיין. עיקר עבודת השטח בקשר עם הכנת התדריך נעשתה בשנים 91-92 (פרטיכל

מיום 1.9.04 עמ' 20) בידי הכלכלן והוא שערכו. בעת עריכת התדריך נסקרה גם המערערת בהיותה "מוכרת כמי שיש לה עסק משמעותי בענף" (שם, עמ' 21). התדריך עוסק בקמעונאים בענף אולם מקדיש פרק נפרד למדדי הרווח של סיטונאיבואן בדי וילונות (עמ' 10 למש/8). המערערת לא הציגה כל מידע או נתון או טענה המצביעה כי התדריך אינו ראוי. כן לא מצאתי תשתית שהניחה המערערת לטענתה כאילו התדריך אינו מקצועי ואינו עומד בביקורת לרבות ביקורת כלכלית, כלשון ב"כ המערערת. מהי אותה אי עמידה, מהן אמות המידה שמציעה המערערת? מהם הפגמים באותו תדריך מלבד טענה בעלמא בקשר עם איסוף נתונים לא ראוי? לשאלות אילו ואחרות לא נתנה המערערת כל מענה. באשר לאיסוף המידע הבהיר הכלכלן מטעם המשיב :

"כדי להכין תדריך, דוגמים לפחות חמשה אחוז מכלל הענף וככל שהענף יש בו פחות עסקים, מן הסתם אחוז הדגימה עולה. חומר הגלם הוא שיחות עם בעלי העסקים, על העסק עצמו, על מבנה התחרות, על שיטות העבודה, קשרים מיוחדים, צורת התחשבות, צורת ניהול הספרים. כל דבר שרלוונטי לענף. בנוסף נלקחו מדגמים של אחוזי רווח מחשבוניות ומתיעוד קניה. מנתחים הזמנות ותמחורים" (שם, עמ' 23-24). עוד העיד הכלכלן כי בהכנת התדריך הענפי נשוא הערעור, נלקחו במדגם 40 עסקים המהווים כ 5 אחוז בענף (שם, עמ' 24).

מכיוון שהענף הוא מעורב התדריך עוסק ביבואנים כמו גם בסיטונאים וקמעונאיים :

"בתדריך, פרק 2, מתייחס לסוגים עיקריים של עוסקים בענף ומציין במפורש שחלק מהעסקים עוסקים בכל השלבים של המסחר בענף, מיבוא ועד לתפירת הוילונות והתקנתם. לכן אחוזי הרווח נותנים את כל השרשרת, ממחיר במפעל של יצרן הבדים ועד להתקנת הוילונות לאחר תפירה. כל זאת כדי שאפשר להתאים את הניתוח לפרופיל של העסק." (העד ויינשטיין, שם, בעמ' 26).

גם במישור זה לא הציגה המערערת, מלבד טענות כלליות, כל תשתית הסותרת עובדות אילו שיש בהן להוכיח ולו לכאורה כי התדריך ששימש את המשיב אינו עוסק בעסקים כעסקיה של המערערת. נהפוך הוא, הנחת המשיב מפי הכלכלן כי " עסקו של המערער לא היה חריג, גם בדיעבד, מפרופיל אופייני לספקי הענף" (שם, עמ' 21), "בתקופה שאני ביקרתי, לא התרשמתי מהשיחה שמדובר בעסק חריג או שונה מהפרופיל המוכר" (שם, עמ' 24).

בניגוד לדברי מר ליטמן הציג המשיב חשבונות (מש/1) של המערערת בהן רואים כי סחורה נמכרת בכמות בודדת כגון "כיסוי מיטה" או "וילון" מה שמעיד כי יתכן שמתבצעות מכירות קמעונאיות. גם אם אניח כי אופי עסקה של המערערת הוא כטענתה הרי מעיד הכלכלן, בלא שדבריו נסתרו, כי בשום עסק בענף לא נמצאו אחוזי רווח של 10-12 אחוז, "החריגה פה היא משמעותית" הוא מוסיף בעמ' 26 לפרטיכל. בדיקה בעסקים דומים העלתה כי שיעור הרווח העולה מנתונייהם קרוב לשיעור של 35% שעל פיו שם המשיב את המערערת.

"לפי מה שמוכר לי, הסיטונאים בדרך כלל מסתפקים במרווח גולמי של כעשרה אחוזים כי הם לא נוטלים על עצמם שום סיכון ובכך, אם הרווח של היבואן הכולל הוא כ 40 אחוז, הרי במכירה לסיטונאי אותו רווח יכול להישחק עד כדי 30 אחוז או קרוב. אותו דבר אם הרווח על מוצרים מסוימים הוא 30 אחוז, כאן ירד רווחו הגולמי של היבואן לכל היותר 20 אחוז. בעסקו של המערער ישנם גם סוגי בדים שבהם הרווח שלו מגיע גם ל-70-60 אחוזים ובסה"כ הכנסות מבדים האלה מסתכם כבעשרה אחוז מן הפדיון, זאת לדבריו. זכור לי שבקשתי מהמערער שמות של הלקוחות הגדולים ביותר שלו, עשרה לקוחות, שינקוב בסדרי גודל שלהיקף המכירות להם. על פי המספרים שנמסרו לי אז לא התקבל שום רושם כי עיקר פעילותו או חלק ניכר מפעילותו מרוכזת עם ספק גדול זה או אחר, למעט אולי בונטקס שבלט מעל כולם אבל ההיקף לא היה גדול מאופן משמעותי, בכל אופן לגבי שנת 91" (עמ 21-22 לפרטיכל)

וקודם לכך נאמר (עמ' 21):

" יש גם לקוחות שרוכשים בהיקפים זניחים של כמה עשרות אלפי שקלים שגם אם הם בטבעם סיטונאים, עבור עסקו של המערער הם לא צריכים להיות ברי משמעות בעניין מתן הנחות מהותיות. כך מקובל בכל ענפי המסחר. גם אם משהו יוצר קשר לראשונה, יש תקופת הבשלה עד ליצירת קשרים המזכים את הלקוח בהנחות ניכרות לאחר שהוכיח כוונתו לעבוד בהיקפים גדולים....אינני זוכר אם הם יצרנים של וילונות מוכנים. משמעות העניין שהם לא צריכים להסתפק ברווח מזערי כי הם מוסיפים לבדים את האלמנט של הייצור ולמעשה הם לא צריכים בכלל להיכלל."

דברים אילו מחזקים את עמדת המשיב כי אין הפרופיל העסקי של המערער חורג באופן שאין ליישם לגביו את התדריך הענפי מטעם המשיב באופן שישום, מה גם שלא הוצע כל ניתוח ענפי אחר על ידי המערער, כאמור.

המשיב , לשם בחינת סבירות שומתו, השווה את התוצאה אליה הגיע אל עסקים דומים. אותרו עסקים בהתאם למודעות ופרסומות במאגר המידע ב"דפי זהב" ונבדקו תיקי הנישום שלהם. נמצא כי אחוז הרווח הגולמי נע בסביבות 35% . נתון זה מאשר כי אחוז הרווח הגולמי שנקבע למערער על פי התדריך אינו בלתי סביר. המערער טענה כי נבדקו עסקים שאינם דומים לה כלל ועיקר. אולם יש לזכור כי המשיב לא בנה את שומתו מתוך נתוני ההשוואה אלא בחן כביקורת לסבירות שומתו , תוצאתה עם נתוני עסקים אחרים. לא מצאתי כי איתור עסקים באמצעות "דפי זהב" פסול הוא אם נערכה אחר כך בדיקת השוואת נתונים לשם בחינת דמיון העסקי. גם בעניין זה לא הנוחה בפני על ידי המערער תשתית ראייתי לסתור את עמדת המשיב. ממידע

ההשוואה שקבלה המערערת מאת המשיב, דלתה כי אחוזי הרווח שנקבעו הם 6.7%. בשנה אחת ו-7.8% בשנה שנייה (נספח י' לתצהיר המערערת). אלא שהמערערת הציגה נתוני רווח תפעולי (כולל שכר עבודה) של עסק דומה ולא רווח גולמי. בחינת הנתונים שהציגה המערערת מגלה כי לגבי העסק אליה בקשה להשתוות בחישוב הרווח הגולמי נמצא רווח של 34.7% בשנה אחת ו-42% בשנה אחרת (אילו השנים אשר לגביהם הציגה המערערת נתונים בלא לציין את זהות העסק). תוצאה זו תואמת את התדריך הכלכלי (ראה עמ' 8 למש/8).

המערערת העלתה טענה בדבר הלימת התדריך העסקי את תנאי השוק המשתנים. בעניין זה מציינת המערערת מפי מנהלה, כי שוק הבדים לוילאות ידע שפל בשנות המס נשואות הערעור. שפל זה מקורו בירידה בענף הבניה באותן שנים ושינוי במכסים המוטלים על בדים מיובאים. שינוי זה גרם לירידה במחירים של סחורות מיובאות ולתחרותיות יתר בענף אשר הקטינה את שיעור הרווחים. לא הוצגו בפני ראיות בקשר עם שתי טענות אילו.

באשר לכך השיב המשיב כי באמצעות הכלכלן מטעמו כי שינויי שיעורי המכס אינם משפיעים על שיעור הרווחיות באשר מיסים כמו מס קניה ומכס אינם חלק מהרווח של העסק. הירידה בענף הטקסטיל בתחום הוילאות התרחשה בשל האטה בענף הבניה, כשהיא באה לידי ביטוי בפאזה מאוחרת להאטה זו ולא בשנות המס שבערעור שהיו שנות גאות בענף. גאות ושפל זמניים בענף מסוים אינם מחייבים עריכת תדריך כלכלי חדש באשר שיעורי הרווחיות נותרים, בתיקונים מסוימים, ללא שינוי (עמ' 22 לפרטיכל).

הורדת מכסים בשעורים ניכרים עשויה לגרום ליתר תחרויות ובשל כך לירידה במתח הרווחים ולו בתקופה מסוימת. תמים דעים אני עם ב"כ המערערת כי המשיב לא סתר את דברי מנהלה של המערערת כי חלה הפחתה במכסים בתקופה הרלבנטית, אולם בהעדר הצגת כל נתון בקשר להשפעת ירידה זו על הרווחיות (מלבד אמירה כללית בעניין זה של מנהל המערערת), הרי שאין בידי אלא לקבל את עמדת המשיב הנסמכת על עדותו של כלכלן מומחה.

כחוט השני בערעור זה, עומדת לחובת המערערת העדרה של תשתית ראייתית הנדרשת לעיגון ותמיכה בטענותיה. על רקע מחדלה לדלות נתונים התומכים בעמדתה, מצטיירת תמונה של הפרכת טענות בעלמא. המערערת כשלה בנשיאה בנטל ההוכחה והשכנוע בקשר עם טענותיה ואשר על כן דינו של הערעור להדחות.

המערערת תשא בהוצאות המשיב בסך 2000 ₪ ובשכר טרחת עורך דין המשיב בסך 30,000 ₪ כשסכומים אילו נושאים הפרשי הצמדה וריבית, אלא אם ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום כ"ו באייר, תשס"ו (24 במאי 2006) שלא במעמד הצדדים

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים

מגן אלטוביה, שופט